EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.9.2021
COM(2021) 588 final

2021/0302 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fordeling af de fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen (2021-2026) til gennemførelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Islamiske Republik Mauretanien og Det Europæiske Fællesskab blev undertegnet den 8. august 2008 og trådte i kraft for en periode på seks år. Aftalen er siden blevet stiltiende fornyet. Den seneste protokol til gennemførelse af fiskeripartnerskabsaftalen med en indledende løbetid på fire år (2015-2019) er blevet forlænget to gange og hver gang for et år. Den udløber den 15. november 2021[1]. På grundlag af forhandlingsdirektiverne[2] har Europa-Kommissionen ført forhandlinger med regeringen for Den Islamiske Republik Mauretanien (herefter "Mauretanien") om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af en ny partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri og den tilhørende gennemførelsesprotokol. Disse forhandlinger mundede ud i, at der den 28. juli 2021 blev paraferet en aftale med tilhørende protokol.

Den nye aftale omfatter en periode på seks år fra datoen for dens midlertidige anvendelse, jf. aftalens artikel 20, dvs. datoen for begge parters undertegnelse af aftalen. Aftalen fornyes ved stiltiende forlængelse.

Den nye gennemførelsesprotokol omfatter en periode på fem år fra datoen for dens midlertidige anvendelse, jf. protokollens artikel 19, dvs. datoen for begge parters undertegnelse af protokollen. Den indeholder en klausul om, at den kan tages op til revision i dens andet anvendelsesår med henblik på en eventuel justering af fiskerimulighederne og den dertil knyttede finansielle modydelse.

Formålet med forslaget er at fordele de fiskerimuligheder, som protokollen giver, mellem medlemsstaterne.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Det vigtigste formål med den nye aftale er at skabe et tidssvarende grundlag for at fortsætte og styrke det strategiske partnerskab om fiskeri mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien, som tager hensyn til prioriteterne i den fælles fiskeripolitik efter reformen og dennes eksterne dimension.

Formålet med protokollen er at skabe fiskerimuligheder for EU-fiskerfartøjer i Mauretaniens fiskerizone inden for grænserne af det disponible overskud i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og de resolutioner og henstillinger, der er vedtaget af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) og Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav (CECAF). Europa-Kommissionen har bl.a. baseret sin forhandlingsposition på resultaterne af en vurdering af den foregående protokol (2015-2019) og en fremadrettet vurdering af, hvorvidt der bør indgås en ny protokol. Vurderingerne er foretaget af eksterne eksperter. Formålet er ligeledes at styrke samarbejdet mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien med henblik på at udvikle en politik for bæredygtigt fiskeri og ansvarlig udnyttelse af fiskeressourcerne i Mauretaniens fiskeriområde og i Atlanterhavet i begge parters interesse. Dette samarbejde vil også bidrage til at skabe arbejdspladser, hvor der

[1] EUT L 404 af 2.12.2020, s. 1.

[2] Vedtaget på den 3418. samling i Rådet (landbrug og fiskeri) den 22. oktober 2015.

sikres anstændige arbejdsvilkår i overensstemmelse med ILO's konvention nr. 188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren.

Den nye protokol fastsætter for de to første anvendelsesår de samme fiskerimuligheder som i den nuværende protokol med undtagelse af referencemængderne for de to kategorier af tunfisk, for hvilke der er foretaget en ubetydelig justering. Det drejer sig navnlig om følgende kategorier:

– Fiskerikategori 1 — Fartøjer til fiskeri efter krebsdyr undtagen languster og krabbe: 5 000 ton og 15 fartøjer

– Fiskerikategori 2 — Trawlere uden fryseanlæg og langlinefartøjer med bundline til fiskeri efter senegalesisk kulmule: 6 000 ton og 4 fartøjer

– Fiskerikategori 2a — Frysetrawlere, der fisker efter senegalesisk kulmule: 3 500 ton kulmule, 1 450 ton blæksprutte og 600 ton sepiablæksprutte til 6 fartøjer

– Fiskerikategori 3 — Fartøjer, som fisker efter andre demersale arter end kulmule med andre redskaber end trawl: 3 000 ton og 6 fartøjer

– Fiskerikategori 4 — Notfartøjer til tunfiskeri: 14 000 ton (referencemængde) og 29 fartøjer

– Fiskerikategori 5 — Stangfiskerfartøjer til tunfiskeri og langlinefartøjer: 7 000 ton (referencemængde) og 15 fartøjer

– Fiskerikategori 6 — Frysetrawlere til pelagisk fiskeri: 247 500 ton og 19 fartøjer

– Fiskerikategori 7 — Fartøjer uden frysere til pelagisk fiskeri: 15 000 ton (hvis anvendt fratrækkes mængden for fiskerikategori 6) og 2 fartøjer.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forhandlingerne om en ny partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri med Mauretanien og om protokollen til gennemførelse heraf indgår som led i Unionens optræden udadtil over for landene i Afrika, Caribien og Stillehavet (ACS), og der tages navnlig hensyn til Unionens mål vedrørende respekt for de demokratiske principper, god forvaltning og menneskerettighederne.

For så vidt angår Mauretanien er fiskeripartnerskabsaftalen en del af en bredere bilateral partnerskabsramme, der dækker forskellige områder, herunder udviklingssamarbejde, fred og sikkerhed, god forvaltning, menneskerettigheder, migration, menneskelig udvikling, bæredygtig økonomisk vækst og udvikling, herunder arbejdsvilkår, miljø og klimaændringer samt politikken for regionerne i den yderste periferi.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget er artikel 43, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det fastsættes, at Rådet på forslag af Kommissionen skal vedtage foranstaltninger om tildeling af fiskerimuligheder.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Forslaget henhører under Den Europæiske Unions enekompetence.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget står i et rimeligt forhold til det mål om at etablere en retlig, miljømæssig, økonomisk og social forvaltningsramme for EU-fartøjers fiskeri i tredjelandsfarvande, som er fastsat i artikel 31 i forordningen om den fælles fiskeripolitik. Det er i overensstemmelse med nævnte bestemmelser og med de bestemmelser om finansiel bistand til tredjelande, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 32.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

I 2018 gennemførte Kommissionen en efterfølgende evaluering af protokollen for 2015-2019 til fiskeripartnerskabsaftalen med Mauretanien såvel som en forhåndsevaluering af en eventuel fornyelse af protokollen.

Det blev i evalueringen konkluderet, at Unionens fiskerisektor har en stor interesse i at kunne fiske i Mauretanien, og at en fornyelse af protokollen vil være i begge parters interesse i betragtning af fiskeriets betydning for Mauretaniens økonomi. Derudover vil en fornyelse af protokollen kunne styrke tilsynet, kontrollen og overvågningen samt bidrage til en bedre forvaltning af fiskeriet i regionen.

På grund af det store fiskeriområde, som Mauretanien har under sin jurisdiktion, er det vigtigt for Unionen at opretholde et instrument, der muliggør et vidtgående sektorsamarbejde med en vigtig partner inden for havforvaltning på subregionalt plan. En styrkelse af forbindelserne med Mauretanien vil også gøre det muligt at skabe alliancer inden for rammerne af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) og andre regionale organer, navnlig Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav (CECAF). Derudover betyder dette for Unionens fiskerflåde, at der kan opretholdes adgang til et vigtigt fiskeriområde for indførelse af fangststrategier inden for rammerne af en flerårig international retlig ramme. For de mauretanske myndigheder er målet at opretholde forbindelserne med Unionen med henblik på at styrke havforvaltningen, modtage en specifik sektorstøtte med flerårige finansieringsmuligheder og indlede industrialiseringen af dens forarbejdningssektor gennem fartøjernes aktiviteter som led i diversificeringen af landets økonomi.

- **Høring af interesserede parter**

Medlemsstaterne, repræsentanterne for fiskerisektoren, internationale civilsamfundsorganisationer og Mauretaniens fiskeriforvaltning og civilsamfund blev hørt som led i vurderingen. Der har også fundet høringer sted inden for rammerne af Det Rådgivende Råd for Højsøflåden.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen har gjort brug af en uafhængig konsulent ved de efterfølgende og forudgående evalueringer i overensstemmelse med artikel 31, stk. 10, i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den foreslåede forordning har ingen virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Den foreliggende procedure er iværksat sideløbende med procedurerne for Rådets afgørelse om undertegnelse på Unionens vegne og midlertidig anvendelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien og den tilhørende gennemførelsesprotokol samt Rådets afgørelse om deres indgåelse. Denne forordning skal finde anvendelse, så snart det er muligt at fiske i henhold til protokollen, dvs. på datoen for dens midlertidige anvendelse.

2021/0302 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fordeling af de fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen (2021-2026) til gennemførelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den nuværende fiskeripartnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Mauretanien[3] trådte i kraft den 8. august 2008 og er stadig i kraft. Den gældende protokol om gennemførelsen af nævnte aftale udløber den 15. november 2021.

(2) Den 8. juli 2019 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger med Den Islamiske Republik Mauretanien (herefter "Mauretanien") med henblik på at indgå en ny partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Mauretanien (herefter "den nye partnerskabsaftale") samt en ny gennemførelsesprotokol dertil (herefter "den nye protokol").

(3) Forhandlingerne blev afsluttet på vellykket vis med paraferingen af den nye partnerskabsaftale og den nye protokol den 28. juli 2021. Den nye aftale erstatter den nuværende partnerskabsaftale.

(4) Rådet vedtog afgørelse (EU) 2021/xxxx[4] om undertegnelse og midlertidig anvendelse af den nye protokol med forbehold af senere indgåelse.

(5) De fiskerimuligheder, der fastsættes ved den nye protokol, bør fordeles mellem medlemsstaterne for hele protokollens anvendelsesperiode.

(6) Nærværende forordning bør træde i kraft hurtigst muligt i betragtning af den økonomiske betydning, der er knyttet til Unionens fiskeri i Mauretaniens fiskerizone, og behovet for i videst muligt omfang at begrænse varigheden af afbrydelsen af sådanne fiskeriaktiviteter.

(7) Den nye protokol finder midlertidig anvendelse fra dens undertegnelse for at gøre det muligt for Unionens fartøjer at fortsætte fiskeriet. Denne forordning bør derfor finde anvendelse fra samme dato —

---

[3] Rådets forordning (EF) nr. 1801/2006 af 30. november 2006 om indgåelse af en fiskeripartnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Mauretanien (EUT L 343 af 8.12.2006, s. 1).

[4] Rådets afgørelse (EU) 2021/… af …..(EUT L … af…, s....).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen om fastsættelse for perioden 2021-2026 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Den Islamiske Republik Mauretanien (herefter "protokollen"), fordeles mellem medlemsstaterne som følger:

(1) Fiskerikategori 1 — Fartøjer til fiskeri efter krebsdyr undtagen languster og krabbe

Spanien 4 150 ton

Italien 600 ton

Portugal 250 ton

I denne fiskerikategori kan der maksimalt anvendes 15 fartøjer ad gangen i mauretanske farvande.

(2) Fiskerikategori 2 — Trawlere uden fryseanlæg og langlinefartøjer med bundline til fiskeri efter senegalesisk kulmule

Spanien 6 000 ton

I denne fiskerikategori kan der maksimalt anvendes 4 fartøjer ad gangen i mauretanske farvande.

(3) Fiskerikategori 2a — (Fryse)trawlere, der fisker efter senegalesisk kulmule

Spanien:

Senegalesisk kulmule 3 500 ton

Blæksprutte 1 450 ton

Sepiablæksprutte 600 ton

I denne fiskerikategori kan der maksimalt anvendes 6 fartøjer ad gangen i mauretanske farvande.

(4) fiskerikategori 3 — Fartøjer, der fisker efter andre demersale arter end kulmule, med andre redskaber end trawl

Spanien 3 000 ton

I denne fiskerikategori kan der maksimalt anvendes 6 fartøjer ad gangen i mauretanske farvande.

(5) Fiskerikategori 4 — Notfartøjer til tunfiskeri (14 000 ton — referencemængde)

Spanien 17 årlige licenser

Frankrig 12 årlige licenser

(6) Fiskerikategori 5 — Stangfiskerfartøjer til tunfiskeri og langlinefartøjer med flydeline (7 000 ton — referencemængde)

Spanien 14 årlige licenser

Frankrig 1 årlig licens

(7) Fiskerikategori 6 – frysetrawlere til pelagisk fiskeri

Tyskland 13 038,4 ton

Frankrig 2 714,6 ton

Letland 55 966,6 ton

Litauen 59 837,6 ton

Nederlandene 64 976,1 ton

Polen 27 106,6 ton

Irland 8 860,1 ton

I løbet af protokollens anvendelsesperiode har medlemsstaterne nedenstående antal kvartalslicenser:

Tyskland 4

Frankrig 2

Letland 20

Litauen 22

Nederlandene 16

Polen 8

Irland 2

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvis visse licenser kan stilles til rådighed for andre medlemsstater.

I denne fiskerikategori kan der maksimalt anvendes 19 fartøjer ad gangen i mauretanske farvande.

(8) fiskerikategori 7 — fartøjer uden fryseanlæg til pelagisk fiskeri

Irland 15 000 ton

Hvis disse fiskerimuligheder ikke benyttes, overføres de til kategori 6 i henhold til fordelingsnøglen for denne kategori.

I denne fiskerikategori kan der maksimalt anvendes 2 fartøjer ad gangen i mauretanske farvande.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra datoen for undertegnelsen af protokollen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand